Συλλογή της Νομολογίας

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
JULIANE KOKOTT
της 7ης Δεκεμβρίου 2017[1]

Υπόθεση C-554/16

EP Agrarhandel GmbH
κατά
Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

[αίτηση του Verwaltungsgerichtshof (ανώτατο διοικητικό δικαστήριο, Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως]

«Προδικαστική παραπομπή – Γεωργία – Άρθρο 117 του κανονισμού (ΕΚ) 73/2009 – Απόφαση 2001/672/ΕΚ της Επιτροπής, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2010/300/ΕΕ – Πριμοδότηση για θηλάζουσες αγελάδες – Μετακινήσεις βοοειδών από διαφορετικούς τόπους εκμεταλλεύσεως σε ορεινούς βοσκότοπους – Προθεσμία διαβιβάσεως υποκειμένων σε δήλωση πληροφοριών – Επιπτώσεις της άπρακτης παρελεύσεως προθεσμίας όσον αφορά την επιλεξιμότητα για ενίσχυση»

I. Εισαγωγή

1. Είναι κρίσιμη, για τους σκοπούς της τηρήσεως προθεσμίας, η ημερομηνία αποστολής ή η ημερομηνία παραλαβής των υποκείμενων σε δήλωση δεδομένων; Ποιες συνέπειες έχει η εκπρόθεσμη δήλωση;

2. Τα ανωτέρω ερωτήματα ανέκυψαν μετά την έκδοση αποφάσεως από την αρμόδια αυστριακή αρχή, με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση της EP Agrarhandel GmbH περί χορηγήσεως της πριμοδοτήσεως για θηλάζουσες αγελάδες για το 2011, όσον αφορά άνω των 40 βοοειδών, με το σκεπτικό ότι η δήλωση της μετακινήσεως των βοοειδών για βόσκηση κατά το θέρος παρελήφθη εκπρόθεσμα.

3. Το Δικαστήριο καλείται, εν προκειμένω, να αποφανθεί κατ' αρχάς σχετικά με τους όρους τηρήσεως της προθεσμίας δηλώσεως και, ενδεχομένως, σχετικά με τις επιπτώσεις της μη τηρήσεως αυτής όσον αφορά την επιλεξιμότητα των ζώων για ενίσχυση.

1 Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γερμανική.

II. Το νομικό πλαίσιο

Α. Το δίκαιο της Ένωσης

4. Το νομικό πλαίσιο σε επίπεδο δικαίου της Ένωσης καθορίζεται, στην υπό κρίση διαδικασία, από τον κανονισμό (ΕΚ) 1760/2000[2] για την αναγνώριση και καταγραφή των βοοειδών, από την εκδοθείσα δυνάμει του άρθρου 7 του εν λόγω κανονισμού απόφαση 2001/672/ΕΚ της Επιτροπής, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2010/300/ΕΕ[3], καθώς και από τον κανονισμό (ΕΚ) 73/2009[4] για τα καθεστώτα άμεσης στηρίξεως στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής, με τους εκτελεστικούς του κανονισμούς (ΕΚ) 1121/2009[5] και (ΕΚ) 1122/2009[6].

– Ο κανονισμός 1760/2000 και η απόφαση 2001/672

5. Εισαγωγικώς, επισημαίνεται ότι η αιτιολογική σκέψη 7 του κανονισμού 1760/2000 έχει ως εξής:

«Κατά συνέπεια, θα ενθαρρυνθεί η εμπιστοσύνη των καταναλωτών στην ποιότητα του βοείου κρέατος και των προϊόντων με βάση το κρέας, θα διαφυλαχθεί ένα υψηλό επίπεδο προστασίας της δημόσιας υγείας και θα ενισχυθεί η διαρκής σταθερότητα της αγοράς βοείου κρέατος.»

6. Το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 1760/2000 περιγράφει το σύστημα αναγνωρίσεως και καταγραφής βοοειδών:

«Το σύστημα αναγνώρισης και καταγραφής βοοειδών περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:

α) ενώτια για την ατομική αναγνώριση των ζώων·

β) ηλεκτρονικές βάσεις δεδομένων·

γ) διαβατήρια ζώων·

δ) τήρηση ατομικών μητρώων σε κάθε εκμετάλλευση.»

2 Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 2000, για τη θέσπιση συστήματος αναγνώρισης και καταγραφής των βοοειδών και την επισήμανση του βοείου κρέατος και των προϊόντων με βάση το βόειο κρέας, καθώς και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 820/97 του Συμβουλίου (ΕΕ 2000, L 204, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1791/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2006 (ΕΕ 2006, L 363, σ. 1).

3 Απόφαση της Επιτροπής, της 20ής Αυγούστου 2001, με την οποία θεσπίζονται ειδικοί κανόνες που εφαρμόζονται στα βοοειδή κατά τη μετακίνησή τους για βόσκηση κατά το θέρος σε ορεινές περιοχές (ΕΕ 2001, L 235, σ. 23).

4 Κανονισμός του Συμβουλίου, της 19ης Ιανουαρίου 2009, σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης για τους γεωργούς στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής και τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) 1290/2005, (ΕΚ) 247/2006, (ΕΚ) 378/2007 και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 (ΕΕ 2009, L 30, σ. 16), όπως τροποποιήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 785/2011 της Επιτροπής, της 5ης Αυγούστου 2011 (ΕΕ 2011, L 203, σ. 10).

5 Κανονισμός της Επιτροπής, της 29ης Οκτωβρίου 2009, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 73/2009 του Συμβουλίου όσον αφορά τα καθεστώτα στήριξης για τους γεωργούς που προβλέπονται στους τίτλους IV και V (ΕΕ 2009, L 316, σ. 27), όπως τροποποιήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1368/2011 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 2011 (ΕΕ 2011, L 341, σ. 33).

6 Κανονισμός της Επιτροπής, της 30ής Νοεμβρίου 2009, σχετικά με τη θέσπιση λεπτομερών διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 73/2009 του Συμβουλίου όσον αφορά την πολλαπλή συμμόρφωση, τη διαφοροποίηση και το ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου, στο πλαίσιο των καθεστώτων άμεσης στήριξης για τους γεωργούς που προβλέπονται στον εν λόγω κανονισμό, καθώς και λεπτομερών διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1234/2007 του Συμβουλίου όσον αφορά την πολλαπλή συμμόρφωση στο πλαίσιο του καθεστώτος στήριξης που προβλέπεται για τον αμπελοοινικό τομέα (ΕΕ 2009, L 316, σ. 65), όπως τροποποιήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1368/2011 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 2011 (ΕΕ 2011, L 341, σ. 33).

7. Το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 1760/2000 ρυθμίζει τις υποχρεώσεις των κτηνοτρόφων στο πλαίσιο του συστήματος αναγνωρίσεως και καταγραφής βοοειδών:

«Κάθε κάτοχος ζώων, εκτός αν πρόκειται για μεταφορείς:

– τηρεί ενημερωμένο μητρώο,

– κοινοποιεί, από τη στιγμή που η ηλεκτρονική βάση δεδομένων είναι σε πλήρη λειτουργία, στην αρμόδια αρχή, εντός προθεσμίας που καθορίζεται από το κράτος μέλος και έχει διάρκεια από τρεις έως επτά ημέρες, όλες τις μετακινήσεις προς και από την εκμετάλλευση, καθώς και όλες τις γεννήσεις και όλους τους θανάτους ζώων στην εκμετάλλευση, αναφέροντας τις σχετικές ημερομηνίες. Ωστόσο, κατόπιν αιτήσεως ενός κράτους μέλους, η Επιτροπή μπορεί, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 23 παράγραφος 2, να καθορίσει τις περιστάσεις κατά τις οποίες τα κράτη μέλη μπορούν να παρατείνουν τη μέγιστη προθεσμία και να προβλέψει τους ειδικούς κανόνες για τις μετακινήσεις βοοειδών που προορίζονται για βοσκή κατά το θέρος σε διάφορα ορεινά μέρη.»

8. Δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 1760/2000, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση 2001/672 με ειδικούς κανόνες που εφαρμόζονται στη μετακίνηση των βοοειδών για βόσκηση κατά το θέρος.

9. Εισαγωγικώς, επισημαίνεται ότι η αιτιολογική σκέψη 3 της εν λόγω αποφάσεως έχει ως εξής:

«Οι ειδικοί κανόνες πρέπει να θεσπιστούν κατά τρόπο ώστε η θέση οποιουδήποτε βοοειδούς να είναι γνωστή ανά πάσα στιγμή.»

10. Το άρθρο 2, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2001/672 ορίζει τα δεδομένα που υπόκεινται σε δήλωση. Η παράγραφος 4 του ίδιου άρθρου καθορίζει την προθεσμία δηλώσεως που πρέπει να τηρείται από τους κτηνοτρόφους:

«Οι πληροφορίες που περιέχονται στον κατάλογο που αναφέρεται στην παράγραφο 2 εισάγονται στην εθνική βάση πληροφοριών για τα βοοειδή το αργότερο επτά ημέρες μετά την ημερομηνία μετακίνησης των ζώων στον βοσκότοπο.»

11. Η απόφαση 2010/300 τροποποίησε το άρθρο 2, παράγραφος 4, της αποφάσεως 2001/672 ως εξής:

«Οι πληροφορίες που περιέχονται στον κατάλογο που αναφέρεται στην παράγραφο 2 κοινοποιούνται στην αρμόδια αρχή σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1760/2000 το αργότερο 15 ημέρες μετά την ημερομηνία μετακίνησης των ζώων στον βοσκότοπο.»

12. Κατά την αιτιολογική σκέψη 5 της εν λόγω αποφάσεως, η τροποποίηση του άρθρου 2, παράγραφος 4, της αποφάσεως 2001/672 στηρίζεται στο εξής σκεπτικό:

«Υπό ορισμένες συνθήκες, η μετακίνηση των ζώων από διαφορετικές εκμεταλλεύσεις προς τον ίδιο θερινό βοσκότοπο σε ορεινή περιοχή διαρκεί περισσότερο από επτά ημέρες. Προκειμένου να μειωθεί ο περιττός διοικητικός φόρτος, θα πρέπει συνεπώς να προσαρμοστούν οι προθεσμίες στην απόφαση 2001/672/ΕΚ έτσι ώστε να ληφθεί υπόψη αυτό το γεγονός, χωρίς να θίγεται η ιχνηλασιμότητα.»

– Ο κανονισμός 73/2009

13. Ο κανονισμός 73/2009 περιλαμβάνει κοινούς κανόνες για τα καθεστώτα άμεσης στηρίξεως στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής και θεσπίζει ορισμένα καθεστώτα στηρίξεως για τους γεωργούς.

14. Ο τίτλος ΙΙ του κανονισμού 73/2009 περιλαμβάνει γενικές διατάξεις για τις άμεσες ενισχύσεις. Τα άρθρα 21 και 23 ρυθμίζουν τις μειώσεις και τους αποκλεισμούς σε περίπτωση μη συμμορφώσεως με τους κανόνες επιλεξιμότητας και/ή σε περίπτωση μη συμμορφώσεως με τους κανόνες πολλαπλής συμμορφώσεως.

15. Ο τίτλος ΙΙΙ του κανονισμού 73/2009 περιλαμβάνει ρυθμίσεις για το καθεστώς ενιαίας ενισχύσεως ανεξαρτήτως παραγωγής. Ο τίτλος IV έχει ως αντικείμενο διαφορετικά (σε σχέση με τον ανωτέρω τίτλο) καθεστώτα ενισχύσεως. Το πρώτο κεφάλαιο του εν λόγω τίτλου («Κοινοτικά καθεστώτα ενίσχυσης») προβλέπει, στο τμήμα 11 αυτού, ενισχύσεις για το βόειο και το μοσχαρίσιο κρέας.

16. Το άρθρο 111 του κανονισμού 73/2009 ρυθμίζει, στο πλαίσιο αυτό, την πριμοδότηση για θηλάζουσες αγελάδες:

«(1) Στον γεωργό που διατηρεί στην εκμετάλλευσή του θηλάζουσες αγελάδες επιτρέπεται να χορηγείται, κατόπιν αιτήσεώς του, πριμοδότηση για τη διατήρηση αγέλης θηλαζουσών αγελάδων (πριμοδότηση για θηλάζουσες αγελάδες). Η πριμοδότηση αυτή χορηγείται υπό μορφή ετήσιας πριμοδότησης ανά έτος και ανά γεωργό εντός των ατομικών ανώτατων ορίων.

(2) Η πριμοδότηση για τις θηλάζουσες αγελάδες χορηγείται σε κάθε γεωργό ο οποίος:

α) […]

β) […]

Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν, με βάση αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια που καθορίζουν, να τροποποιούν ή να μην εφαρμόζουν το ποσοτικό αυτό όριο, εφόσον ο γεωργός διατηρεί, επί έξι τουλάχιστον συναπτούς μήνες από την ημέρα υποβολής της αίτησης, αριθμό θηλαζουσών αγελάδων ίσο με το 60 %, τουλάχιστον, και αριθμό δαμαλίδων ίσο με το 40 %, το πολύ, του αριθμού των ζώων για τα οποία ζητήθηκε πριμοδότηση. […]»

17. Στο ίδιο τμήμα του κανονισμού 73/2009 ρυθμίζεται, στο άρθρο 116, η πριμοδότηση σφαγής. Το άρθρο 117, το οποίο εντάσσεται στο ίδιο τμήμα, φέρει την επικεφαλίδα «Κοινοί κανόνες για τις πριμοδοτήσεις» και περιέχει την ακόλουθη διάταξη:

«Για να είναι επιλέξιμο για ενισχύσεις δυνάμει του παρόντος τμήματος, ένα ζώο πρέπει να αναγνωρίζεται και να καταγράφεται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1760/2000.

Εντούτοις, ένα ζώο θεωρείται επίσης επιλέξιμο για την ενίσχυση όταν οι πληροφορίες που ορίζονται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 δεύτερη περίπτωση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1760/2000 έχουν διαβιβασθεί στην αρμόδια αρχή κατά την πρώτη ημέρα της περιόδου κατοχής του ζώου όπως καθορίζεται με τη διαδικασία του άρθρου 141 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού.»

– Ο κανονισμός 1121/2009

18. Ο κανονισμός 1121/2009 περιλαμβάνει ρυθμίσεις για την εφαρμογή των προβλεπόμενων στον τίτλο IV του κανονισμού 73/2009 καθεστώτων στηρίξεως για τους γεωργούς. Σε αυτά καταλέγεται, μεταξύ άλλων, η ρυθμιζόμενη στο άρθρο 111 του εν λόγω κανονισμού πριμοδότηση για θηλάζουσες αγελάδες.

19. Το άρθρο 61 του κανονισμού 1121/2009 περιλαμβάνει ρυθμίσεις για την περίοδο υποχρεωτικής κατοχής των ζώων, η οποία, βάσει του άρθρου 111, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 73/2009, αποτελεί προϋπόθεση για τη χορήγηση της πριμοδοτήσεως για θηλάζουσες αγελάδες, και έχει ως εξής:

«Η εξάμηνη περίοδος υποχρεωτικής κατοχής των ζώων που προβλέπεται στο άρθρο 111 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 73/2009 αρχίζει την επόμενη ημέρα της κατάθεσης της αίτησης.

Εντούτοις, στις περιπτώσεις που κάποιο κράτος μέλος κάνει χρήση της δυνατότητας που προβλέπεται στο άρθρο 16 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1122/2009, καθορίζει την ημερομηνία έναρξης της περιόδου η οποία αναφέρεται στην πρώτη παράγραφο του παρόντος άρθρου.»

– Ο κανονισμός 1122/2009

20. Ο κανονισμός 1122/2009 περιλαμβάνει, στο μέρος ΙΙ αυτού, ρυθμίσεις για την εφαρμογή του ολοκληρωμένου συστήματος διαχειρίσεως και ελέγχου το οποίο προβλέπεται από το κεφάλαιο 4 του τίτλου ΙΙ («Γενικές διατάξεις περί άμεσων ενισχύσεων») του κανονισμού 73/2009.

21. Το άρθρο 63 του κανονισμού 1122/2009 περιλαμβάνει διατάξεις για τον καθορισμό της βάσεως υπολογισμού των χορηγούμενων ενισχύσεων. Οι παράγραφοι 3 και 4 αυτού περιλαμβάνουν την ακόλουθη ρύθμιση:

«(3) Με την επιφύλαξη των άρθρων 65 και 66, εάν ο αριθμός ζώων που έχει δηλωθεί σε αίτηση ενίσχυσης υπερβαίνει εκείνον που έχει προσδιοριστεί κατόπιν διοικητικών ή επιτόπιων ελέγχων, η ενίσχυση υπολογίζεται με βάση τα προσδιορισθέντα ζώα.

(4) Όταν διαπιστώνονται παρατυπίες όσον αφορά το σύστημα αναγνώρισης και καταγραφής των βοοειδών, εφαρμόζονται οι ακόλουθες διατάξεις:

α) βοοειδές που έχει απολέσει ένα από τα δύο ενώτια θεωρείται ότι έχει προσδιοριστεί, υπό τον όρο ότι αναγνωρίζεται σαφώς και ατομικώς βάσει των άλλων στοιχείων του συστήματος αναγνώρισης και καταγραφής των βοοειδών·

β) εάν οι διαπιστούμενες παρατυπίες αφορούν εσφαλμένες καταχωρήσεις στο μητρώο ή στα διαβατήρια των ζώων, το συγκεκριμένο ζώο θεωρείται ότι δεν έχει προσδιοριστεί, μόνον εάν τα σχετικά σφάλματα διαπιστωθούν τουλάχιστον σε δύο ελέγχους εντός 24 μηνών. Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, τα συγκεκριμένα ζώα θεωρούνται ως μη προσδιορισθέντα μετά την πρώτη διαπίστωση.

Στις καταχωρήσεις και τις δηλώσεις στο σύστημα αναγνώρισης και καταγραφής των βοοειδών εφαρμόζεται το άρθρο 21.»

Β. Η εθνική νομοθεσία

22. Κατά το άρθρο 12 της αυστριακής κανονιστικής αποφάσεως για τις άμεσες ενισχύσεις[7], τα αντίστοιχα στοιχεία που καταχωρίζονται στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων για τα βοοειδή ενέχουν θέση αιτήσεως πριμοδοτήσεως για θηλάζουσες αγελάδες.

7 Verordnung des Bundesministers für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft über Direktzahlungen im Rahmen der gemeinsamen Agrarpolitik [κανονιστική απόφαση του ομοσπονδιακού υπουργού γεωργίας και δασοπονίας, περιβάλλοντος και διαχειρίσεως των υδάτων για τις άμεσες ενισχύσεις στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής], BGBl. II αριθ. 491/2009.

23. Κατά το άρθρο 13, παράγραφος 1, της αυστριακής κανονιστικής αποφάσεως για τις άμεσες ενισχύσεις, ως αιτών νοείται ο κτηνοτρόφος ο οποίος έχει στην κατοχή του επιλέξιμες για ενίσχυση θηλάζουσες αγελάδες κατά την 1η Ιανουαρίου, τη 16η Μαρτίου ή τη 10η Απριλίου και για την εκμετάλλευση του οποίου υποβάλλεται ενιαία αίτηση για το συγκεκριμένο έτος. Κατά την παράγραφο 2 του εν λόγω άρθρου, η προβλεπόμενη στο άρθρο 111, παράγραφος 2, του κανονισμού 73/2009 περίοδος υποχρεωτικής κατοχής του ζώου αρχίζει στις 2 Ιανουαρίου, ενώ για τις θηλάζουσες αγελάδες που προστίθενται μετά την 1η Ιανουαρίου του εκάστοτε έτους αρχίζει στις 17 Μαρτίου και για τις θηλάζουσες αγελάδες που προστίθενται μετά τις Ιανουαρίου του εκάστοτε έτους αρχίζει στις 11 Απριλίου.

24. Κατά το άρθρο 6, παράγραφος 5, της αυστριακής κανονιστικής αποφάσεως για την αναγνώριση των βοοειδών[8], η δήλωση της μετακινήσεως για βόσκηση κατά το θέρος μπορεί να υποβληθεί ταχυδρομικώς ή ηλεκτρονικώς. Οι λοιπές δηλώσεις μπορούν, επιπλέον, να υποβάλλονται και τηλεφωνικώς. Κατά την παράγραφο 6 του ίδιου άρθρου, για την τήρηση της προθεσμίας δηλώσεως της μετακινήσεως για βόσκηση είναι κρίσιμη η ημερομηνία παραλαβής της δηλώσεως.

III. Η διαφορά της κύριας δίκης και η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου

25. Προσφεύγουσα στη διαφορά της κύριας δίκης είναι η EP Agrarhandel. Στις 17 Ιουνίου 2011 μέρος του κοπαδιού των αγελάδων της μετακινήθηκε σε έναν ορεινό βοσκότοπο. Η δήλωση της μετακινήσεως στον βοσκότοπο ταχυδρομήθηκε από την EP Agrarhandel στις 30 Ιουνίου 2011. Βάσει της σφραγίδας παραλαβής, παραλήφθηκε από την αρμόδια αρχή στις 7 Ιουλίου 2011.

26. Με πράξη της 28ης Μαρτίου 2012, η αρμόδια αρχή χορήγησε στην EP Agrarhandel, με βάση τα καταχωρισμένα στοιχεία στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων, πριμοδοτήσεις για βοοειδή ύψους 398,00 ευρώ για το έτος 2011. Κατά της εν λόγω αποφάσεως, η EP Agrarhandel άσκησε ένσταση («Berufung»), την οποία αιτιολόγησε με το επιχείρημα ότι εσφαλμένα δεν χορηγήθηκε πριμοδότηση για θηλάζουσες αγελάδες όσον αφορά τις αγελάδες που μετακινήθηκαν στις 17 Ιουνίου 2011.

27. Με πράξη της 6ης Δεκεμβρίου 2013, ο Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft [ομοσπονδιακός υπουργός γεωργίας και δασοπονίας, περιβάλλοντος και διαχειρίσεως των υδάτων, Αυστρία] απέρριψε το ασκηθέν μέσο έννομης προστασίας. Η απόφαση αυτή αιτιολογήθηκε με την επισήμανση ότι η δήλωση της μετακινήσεως στον βοσκότοπο παρελήφθη από την αρμόδια αρχή μετά την παρέλευση της δεκαπενθήμερης προθεσμίας και ήταν, ως εκ τούτου, εκπρόθεσμη. Η καθυστέρηση αυτή συνεπάγεται ότι δεν είναι δυνατή η χορήγηση πριμοδοτήσεως.

28. Η EP Agrarhandel κατέθεσε ενώπιον του αυστριακού Verwaltungsgerichtshof [ανώτατου διοικητικού δικαστηρίου] προσφυγή ακυρώσεως κατά της πράξεως της 6ης Δεκεμβρίου 2013. Το Verwaltungsgerichtshof [ανώτατο διοικητικό δικαστήριο] υπέβαλε στο Δικαστήριο δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

1. Αποκλείει το άρθρο 2, παράγραφος 4, της αποφάσεως 2001/672/ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2010/300/ΕΕ, εθνική διάταξη όπως αυτή του άρθρου 6, παράγραφος 6, της κανονιστικής αποφάσεως του Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft [ομοσπονδιακού υπουργού γεωργίας και δασοπονίας, περιβάλλοντος και διαχειρίσεως των υδάτων] περί αναγνωρίσεως και καταγραφής βοοειδών, η οποία ορίζει ότι για την τήρηση όλων των προθεσμιών που προβλέπει η εν λόγω διάταξη –επομένως και για την προθεσμία δηλώσεως της μετακινήσεως για βόσκηση κατά το θέρος– είναι κρίσιμη η παραλαβή της αντίστοιχης δηλώσεως;

8 Verordnung des Bundesministers für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft über die Kennzeichnung und Registrierung von Rindern [κανονιστική απόφαση του ομοσπονδιακού υπουργού γεωργίας και δασοπονίας, περιβάλλοντος και διαχειρίσεως των υδάτων για την αναγνώριση και την καταγραφή των βοοειδών], BGBl. II αριθ. 201/2008, όπως δημοσιεύθηκε τροποποιημένη στο BGBl. II αριθ. 66/2010.

2. Ποια επίπτωση έχει το άρθρο 117, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 73/2009 στην επιλεξιμότητα για την ενίσχυση όσον αφορά βοοειδή των οποίων η μετακίνηση για βόσκηση κατά το θέρος δηλώθηκε με καθυστέρηση κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 4, της αποφάσεως της Επιτροπής;

3. Πρέπει να επιβάλλονται κυρώσεις λόγω καθυστερημένης δηλώσεως, σε περίπτωση που η καθυστερημένη δήλωση της μετακινήσεως για βόσκηση κατά το θέρος δεν συνεπάγεται απώλεια της επιλεξιμότητας για ενίσχυση βάσει του άρθρου 117, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 73/2009;

29. Στη διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου, κατέθεσαν γραπτές παρατηρήσεις η Δημοκρατία της Αυστρίας και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

IV. Εκτίμηση

30. Η υπό εξέταση αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 4, της αποφάσεως 2001/672, καθώς και του άρθρου 117 του κανονισμού 73/2009.

31. Το πρώτο προδικαστικό ερώτημα έχει ως αντικείμενο την ερμηνεία της περιλαμβανόμενης στο άρθρο 2, παράγραφος 4, της αποφάσεως 2001/672 διατυπώσεως ότι «[ο]ι πληροφορίες […] κοινοποιούνται στην αρμόδια αρχή […] το αργότερο 15 ημέρες μετά την ημερομηνία μετακίνησης των ζώων στον βοσκότοπο». Το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινιστεί αν τούτο σημαίνει ότι οι πληροφορίες πρέπει, εντός της ως άνω προθεσμίας, να έχουν παραληφθεί από την αρμόδια αρχή ή ότι αρκεί η εμπρόθεσμη αποστολή τους. Τα υπόλοιπα δύο προδικαστικά ερωτήματα αφορούν τις έννομες συνέπειες της τυχόν εκπρόθεσμης δηλώσεως. Με το δεύτερο ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινιστεί αν το άρθρο 117, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 73/2009 συνεπάγεται ότι τα ζώα μπορούν να θεωρηθούν ως επιλέξιμα για ενίσχυση παρά την εκπρόθεσμη δήλωση, ενώ με το τρίτο ερώτημα ζητεί να διευκρινιστεί κατά πόσον, στην περίπτωση αυτή, απαιτείται η επιβολή κυρώσεων λόγω της εκπρόθεσμης δηλώσεως.

32. Επισημαίνεται, εκ προοιμίου, ότι, προκειμένου να δοθεί απάντηση στα προδικαστικά ερωτήματα, θα πρέπει να ληφθούν υπόψη η εν γένει οικονομία του άρθρου 2, παράγραφος 4, της αποφάσεως 2001/672 και του άρθρου 117 του κανονισμού 73/2009, καθώς και οι σκοποί που επιδιώκονται από τις νομοθετικές ρυθμίσεις στις οποίες εντάσσονται οι εν λόγω διατάξεις.

33. Ο κανονισμός 73/2009 περιλαμβάνει κανόνες για τα καθεστώτα άμεσης στηρίξεως στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής. Ένα από τα εν λόγω καθεστώτα άμεσης στηρίξεως, η πριμοδότηση για θηλάζουσες αγελάδες, έχει ως σκοπό τη στήριξη των εισοδημάτων των εκμεταλλεύσεων που εκτρέφουν μόσχους κρεοπαραγωγής και συμπληρώνει την ενιαία ενίσχυση που χορηγείται κατ' αρχήν ανεξαρτήτως παραγωγής. Για να είναι ένα ζώο επιλέξιμο για την πριμοδότηση για θηλάζουσες αγελάδες πρέπει, βάσει του άρθρου 117, πρώτο εδάφιο, του εν λόγω κανονισμού, να αναγνωρίζεται και να καταγράφεται σύμφωνα με τον κανονισμό 1760/2000.

34. Ο δε κανονισμός 1760/2000 έχει ως σκοπό να ενθαρρυνθεί η εμπιστοσύνη των καταναλωτών στην ποιότητα του βοείου κρέατος, να διαφυλαχθεί ένα υψηλό επίπεδο προστασίας της δημόσιας υγείας και να ενισχυθεί η διαρκής σταθερότητα της αγοράς βοείου κρέατος[9]. Το προβλεπόμενο, για τους ανωτέρω σκοπούς, σύστημα αναγνωρίσεως και καταγραφής περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τη δημιουργία από τα κράτη μέλη εθνικών τραπεζών δεδομένων για τα βοοειδή, στις οποίες καταχωρίζονται τα στοιχεία ταυτότητας των ζώων, όλες οι εκμεταλλεύσεις που βρίσκονται στο έδαφός τους και όλες οι μετακινήσεις των ζώων. Το σύστημα αυτό πρέπει να είναι διαρκώς τόσο

9 Βλ., ιδίως, αιτιολογική σκέψη 7 του κανονισμού 1760/2000.

πλήρες και αποτελεσματικό, ώστε η αρμόδια αρχή να μπορεί να εξακριβώσει, ανά πάσα στιγμή, τη θέση του κάθε βοοειδούς και να είναι σε θέση, σε περίπτωση επιζωοτίας, να εντοπίσει γρήγορα την προέλευση ενός ζώου, ώστε να μπορεί να λάβει αμελλητί μέτρα για την προστασία της δημόσιας υγείας[10].

35. Βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 1760/2000, οι κτηνοτρόφοι υπέχουν, στο πλαίσιο του συστήματος αναγνωρίσεως και καταγραφής, την υποχρέωση να δηλώνουν στις αρμόδιες αρχές τα ακριβή δεδομένα κάθε μετακινήσεως. Η υποχρέωση αυτή υπόκειται κατ' αρχήν σε προθεσμία τριών μέχρι κατ' ανώτατο επτά ημερών. Όσον αφορά τη μετακίνηση βοοειδών για βόσκηση κατά το θέρος, το εν λόγω άρθρο παρέχει στην Επιτροπή την εξουσία να παρατείνει την προθεσμία δηλώσεως και να θεσπίζει ειδικούς κανόνες. Τούτο το έπραξε η Επιτροπή με τη μορφή της αποφάσεως 2001/672.

36. Τέλος, το άρθρο 117, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 73/2009 προβλέπει ότι τα ζώα θεωρούνται επιλέξιμα για την ενίσχυση ακόμη και όταν οι πληροφορίες που ορίζονται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 1760/2000 διαβιβάζονται στην αρμόδια αρχή κατά την πρώτη ημέρα της περιόδου υποχρεωτικής κατοχής του ζώου.

Α. Επί των όρων τηρήσεως της προθεσμίας κατ' άρθρον 2, παράγραφος 4, της αποφάσεως 2001/672 (πρώτο ερώτημα)

37. Με το πρώτο του ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινιστεί αν το άρθρο 2, παράγραφος 4, της αποφάσεως 2001/672 αποκλείει εθνική διάταξη όπως αυτή του άρθρου 6, παράγραφος 6, της αυστριακής κανονιστικής αποφάσεως για την αναγνώριση των βοοειδών, η οποία προβλέπει ότι η δήλωση της μετακινήσεως βοοειδών για βόσκηση κατά το θέρος πρέπει να έχει παραληφθεί από την αρμόδια αρχή εντός προθεσμίας 15 ημερών.

38. Στην προκειμένη περίπτωση, την έναρξη της προθεσμίας πυροδότησε η μετακίνηση για βόσκηση στις 17 Ιουνίου 2011, με αποτέλεσμα η προθεσμία να αρχίσει στις 18 Ιουνίου 2011, στις 00.00 η ώρα, και να λήξει στις 4 Ιουλίου 2011, στις 24.00 η ώρα[11]. Σε περίπτωση που θεωρηθεί κρίσιμη, σύμφωνα με την άποψη της Δημοκρατίας της Αυστρίας, η ημερομηνία παραλαβής της δηλώσεως (7 Ιουλίου 2011), τότε η δήλωση ήταν εκπρόθεσμη. Αν, αντιθέτως, θεωρηθεί κρίσιμη, σύμφωνα με την άποψη της EP Agrarhandel και της Επιτροπής, η ημερομηνία αποστολής της δηλώσεως (30 Ιουνίου 2011), τότε η δήλωση ήταν εμπρόθεσμη.

39. Το άρθρο 2, παράγραφος 4, της αποφάσεως 2001/672 ορίζει απλώς ότι «[ο]ι πληροφορίες […] *κοινοποιούνται* στην αρμόδια αρχή […] το αργότερο 15 ημέρες μετά την ημερομηνία μετακίνησης των ζώων στον βοσκότοπο»[12].

40. Ωστόσο, το ότι δεν ρυθμίζεται ρητώς το ζήτημα αν αποφασιστικής σημασίας, όσον αφορά την τήρηση της προθεσμίας, είναι η παραλαβή ή η αποστολή της δηλώσεως δεν συνεπάγεται την ύπαρξη περιθωρίου ρυθμιστικής διακριτικής ευχέρειας για τα κράτη μέλη. Τούτο διότι, στην περίπτωση αυτή, θα διακυβευόταν η ομοιόμορφη εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης, η ισότητα μεταξύ των οικονομικών φορέων[13] και η λειτουργία των τραπεζών δεδομένων για τα βοοειδή. Τούτο δεν αποκλείει όμως μια

10 Βλ. αιτιολογική σκέψη 3 της αποφάσεως 2001/672 και απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Μαΐου 2007, Maatschap Schonewille-Prins (C-45/05, EU:C:2007:296, σκέψη 41).

11 Ελλείψει ειδικής ρυθμίσεως, τούτο προκύπτει από το άρθρο 3, παράγραφοι 1, 2, στοιχείο β', 3 και 4, του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ) 1182/71 του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 1971, περί καθορισμού των κανόνων που εφαρμόζονται στις προθεσμίες, ημερομηνίες και διορίες (ΕΕ 1971, L 124, σ. 1).

12 Υποχρεωτικώς δηλώνονται, βάσει της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου, ο κωδικός εγγραφής του βοσκότοπου και, για κάθε βοοειδές, ο προσωπικός αριθμός ταυτοποιήσεως, ο αριθμός ταυτοποιήσεως της εκμεταλλεύσεως από την οποία προέρχεται το ζώο, η ημερομηνία αφίξεως στον βοσκότοπο και η κατ' εκτίμηση ημερομηνία αναχωρήσεως από τον βοσκότοπο.

13 Βλ. απόφαση της 11ης Νοεμβρίου 2004, Toeters και Verberk (C-171/03, EU:C:2004:714, σκέψη 40), καθώς και, περαιτέρω, προτάσεις του γενικού εισαγγελέα M. Poiares Maduro στην υπόθεση εκείνη (EU:C:2004:341, σημείο 30).

εθνική ρύθμιση η οποία περιορίζεται απλώς στο να επαναλαμβάνει ορισμένα σημεία της ρυθμίσεως του δικαίου της Ένωσης προς όφελος της διασφαλίσεως της εσωτερικής συνοχής και της καλύτερης κατανοήσεώς της[14]. Περί τέτοιας απλής επαναλήψεως θα πρόκειται, στην περίπτωση του άρθρου 6, παράγραφος 6, της αυστριακής κανονιστικής αποφάσεως για την αναγνώριση των βοοειδών, εφόσον το άρθρο 2, παράγραφος 4, της αποφάσεως 2001/672 ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι κρίσιμη είναι η ημερομηνία παραλαβής της δηλώσεως.

41. Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, πρέπει να διαγνωστεί ερμηνευτικώς ποιο γεγονός λογίζεται ως κρίσιμο βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 4, της αποφάσεως 2001/672. Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να ληφθούν υπόψη, πέραν του γράμματος (σχετικώς υπό 1), ιδίως η εν γένει οικονομία της ρυθμίσεως (σχετικώς υπό 2) και ο σκοπός της (σχετικώς υπό 3).

1. Επί του γράμματος της ρυθμίσεως

42. Η γερμανική απόδοση του άρθρου 2, παράγραφος 4, της αποφάσεως 2001/672 [«sind (…) zu übermitteln» (ήτοι: διαβιβάζονται)] συνηγορεί, κατά τη γνώμη μου, υπέρ της ερμηνείας ότι κρίσιμη θα πρέπει να θεωρηθεί μάλλον η εμπρόθεσμη παραλαβή της δηλώσεως. Τούτο διότι η διαδικασία της διαβιβάσεως αρχίζει με την αποστολή και λήγει μόνο με την παραλαβή της πληροφορίας. Το ίδιο ισχύει και όσον αφορά τους όρους «ανακοινώνει» ή «κοινοποιεί» κατά την έννοια της γαλλικής («sont communiquées»), της ιταλικής («sono comunicate»), της ισπανικής («se comunicará») και της ολλανδικής («worden meegedeelt») γλωσσικής αποδόσεως.

43. Ωστόσο, δεν πρέπει να παραγνωριστεί ότι οι εν λόγω όροι έχουν γενικό χαρακτήρα και επιδέχονται, συνεπώς, ερμηνεία[15]. Τούτο προκύπτει ήδη από την απόφαση Borgmann, με την οποία το Δικαστήριο εξέφρασε τη γνώμη ότι ο όρος «διαβιβάζει» ή «κοινοποιεί» «οδηγεί μάλλον στο συμπέρασμα ότι τα στοιχεία πρέπει να αποστέλλονται πριν από την προθεσμία», χωρίς, ωστόσο, να περιοριστεί, κατά την ερμηνεία της διατάξεως, στην ανάλυση του γράμματός της.[16]

44. Ούτε από τα συμφραζόμενα της χρησιμοποιούμενης στο άρθρο 2, παράγραφος 4, της αποφάσεως 2001/672 λέξεως «übermitteln» [διαβιβάζονται] προκύπτει σαφήνεια. Αφενός, η ρητή μνεία του αποδέκτη [«διαβιβάζονται (στην ελληνική απόδοση: κοινοποιούνται) στην αρμόδια αρχή»] μπορεί να θεωρηθεί ως ένδειξη ότι η δήλωση πρέπει επίσης να παραληφθεί από την αρμόδια αρχή[17]. Αφετέρου όμως, η διατύπωση «το αργότερο 15 ημέρες μετά» μπορεί να ερμηνευθεί ως ένδειξη ότι οι πληροφορίες πρέπει να μπορούν να διαβιβαστούν επιτυχώς ακόμη και κατά τη δέκατη πέμπτη ημέρα. Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει όμως να ληφθεί υπόψη ότι, επί παραδείγματι, η πορτογαλική γλωσσική απόδοση («no prazo de 15 dias», ήτοι εντός 15 ημερών) είναι διατυπωμένη με διαφορετική έννοια και ότι το άρθρο 2, παράγραφος 4, της αποφάσεως 2001/672 δεν ορίζει ότι η δήλωση πρέπει κατ' ανάγκη να υποβληθεί ταχυδρομικώς. Αντιθέτως, οι πληροφορίες μπορούν, όπως προκύπτει χαρακτηριστικά από το άρθρο 6, παράγραφος 5, της αυστριακής κανονιστικής αποφάσεως για την αναγνώριση των βοοειδών, να διαβιβαστούν ηλεκτρονικώς ή τηλεφωνικώς.

14 Βλ. απόφαση της 28ης Μαρτίου 1985, Επιτροπή κατά Ιταλίας (272/83, EU:C:1985:147, σκέψη 27), προτάσεις μου στην υπόθεση Skoma-Lux (C-161/06, EU:C:2007:525, σημείο 55), καθώς και, περαιτέρω, προτάσεις του γενικού εισαγγελέα H. Saugmandsgaard Øe στην υπόθεση Swiss International Air Lines (C-272/15, EU:C:2016:573, σημείο 32).

15 Υπό την έννοια αυτή, προτάσεις του γενικού εισαγγελέα A. Tizzano στην υπόθεση Borgmann (C-1/02, EU:C:2003:393, σημείο 44) όσον αφορά το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1392/2001 της Επιτροπής, της 9ης Ιουλίου 2001, για λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3950/92 του Συμβουλίου, για τη θέσπιση συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ 2001, L 187, σ. 19), ως αυτό έχει στη γερμανική («übermittelt»), τη γαλλική («communique»), την ιταλική («trasmette»), την πορτογαλική («comunicará») και την ισπανική («transmitirá») απόδοσή του.

16 Βλ. απόφαση της 1ης Απριλίου 2004, Borgmann (C-1/02, EU:C:2004:202, σκέψεις 23 έως 25).

17 Βλ., συναφώς, προτάσεις του γενικού εισαγγελέα M. Poiares Maduro στην υπόθεση Toeters και Verberk (C-171/03, EU:C:2004:341, σημείο 33).

45. Βάσει των ανωτέρω, διαπιστώνεται ότι οι διάφορες γλωσσικές αποδόσεις δεν συμβάλλουν στη συναγωγή σαφών συμπερασμάτων. Για να διασφαλιστεί η ομοιόμορφη ερμηνεία και εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης, η επίμαχη διάταξη πρέπει, συνεπώς, να ερμηνευθεί βάσει της εν γένει οικονομίας και του σκοπού που επιδιώκεται με τη ρύθμιση στην οποία εντάσσεται [18].

2. Επί της εν γένει οικονομίας της ρυθμίσεως

46. Όσον αφορά την οικονομία της ρυθμίσεως, διαπιστώνεται ότι το άρθρο 2, παράγραφος 4, της αποφάσεως 2001/672 στηρίζεται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού 1760/2000.

47. Μολονότι η εκεί χρησιμοποιούμενη διατύπωση «[κάθε κάτοχος ζώων] κοινοποιεί στην αρμόδια αρχή» επίσης δεν είναι σαφής [19], ωστόσο από την ως άνω οικονομία της ρυθμίσεως καθίσταται σαφές ότι με τον καθορισμό της δεκαπενθήμερης προθεσμίας εισάγεται ειδική εξαίρεση από την αρχή που θεσπίζεται με το άρθρο 7, παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 1760/2000. Βάσει της διατάξεως αυτής, η προθεσμία για τη δήλωση των μετακινήσεων ζώων μπορεί να κυμαίνεται μεταξύ των τριών και, κατ' ανώτατο, επτά ημερών. Ως εκ τούτου, επιτάσσεται η συσταλτική ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 4, της αποφάσεως 2001/672, κατ' εφαρμογή της γενικής αρχής ότι οι εξαιρέσεις πρέπει να ερμηνεύονται συσταλτικώς [20].

48. Η ως άνω οικονομία της ρυθμίσεως συνηγορεί, περαιτέρω, υπέρ της ομοιόμορφης ερμηνείας των όρων τηρήσεως των προθεσμιών που προβλέπονται στο άρθρο 2, παράγραφος 4, της αποφάσεως 2001/672 και στο άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1760/2000. Επομένως, η στήριξη στο κριτήριο της αποστολής της δηλώσεως θα πρέπει να θεωρηθεί ότι αντιβαίνει στην εξουσία που παρέχεται στα κράτη μέλη να καθορίζουν προθεσμία η οποία έχει, κατ' ανώτατο, διάρκεια «από τρεις έως επτά ημέρες». Λόγω της διαφορετικής διάρκειας των ταχυδρομικών αποστολών, τούτο θα σημαίνει πρακτικά την εξουδετέρωση της δυνατότητας των κρατών μελών να ασκήσουν επιρροή. Αντιθέτως, σε περίπτωση που θεωρηθεί κρίσιμη η ημερομηνία παραλαβής της δηλώσεως, τα κράτη μέλη θα έχουν πράγματι κάποιο περιθώριο ασκήσεως διακριτικής ευχέρειας. Το ότι η τήρηση της προθεσμίας από τους κτηνοτρόφους δεν είναι, στην περίπτωση αυτή, αδύνατη, καταδεικνύεται χαρακτηριστικά από το άρθρο 6, παράγραφος 5, της αυστριακής κανονιστικής αποφάσεως για την αναγνώριση των βοοειδών, το οποίο προβλέπει ότι οι δηλώσεις για τις οποίες ισχύει η εν λόγω σύντομη προθεσμία μπορούν να υποβληθούν, όχι μόνο ταχυδρομικώς, αλλά και ηλεκτρονικώς ή τηλεφωνικώς.

49. Επιπλέον, το άρθρο 2, παράγραφος 4, της αποφάσεως 2001/672, με την αρχική μορφή του, απαιτούσε την παραλαβή της δηλώσεως εντός της προθεσμίας. Καθότι οι πληροφορίες έπρεπε να «εισάγονται στην εθνική βάση πληροφοριών για τα βοοειδή το αργότερο επτά ημέρες μετά την ημερομηνία μετακίνησης των ζώων στο βοσκότοπο», τούτο προϋπέθετε, κατά λογική συνέπεια, την παραλαβή των πληροφοριών πριν από την παρέλευση της εν λόγω προθεσμίας. Σε αντίθεση προς την Επιτροπή, φρονώ ότι δεν μπορεί να συναχθεί συμπέρασμα εξ αντιδιαστολής ότι η απάλειψη της διατυπώσεως «εισάγονται στην εθνική βάση πληροφοριών» σημαίνει ότι αρκεί πλέον η αποστολή της δηλώσεως εντός της δεκαπενθήμερης προθεσμίας.

18 Βλ. απόφαση της 17ης Μαΐου 2017, ERGO Poist'ovňa (C-48/16, EU:C:2017:377, σκέψη 37 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία), καθώς και αποφάσεις της 9ης Μαρτίου 2000, EKW και Wein & Co (C-437/97, EU:C:2000:110, σκέψη 42), και της 1ης Απριλίου 2004, Borgmann (C-1/02, EU:C:2004:202, σκέψη 25).

19 [Στη γερμανική απόδοση: «teilt […] mit».] Βλ. επίσης τη γαλλική («signale»), την αγγλική («report»), την ιταλική («comunica»), την ισπανική («informar»), την πορτογαλική («notificar») και την ολλανδική («stelt […] in kennis») απόδοση της διατυπώσεως.

20 Βλ. αποφάσεις της 22ας Απριλίου 2010, Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου (C-346/08, EU:C:2010:213, σκέψη 39), και της 26ης Φεβρουαρίου 2015, Wucher Helicopter και Euro-Aviation Versicherung (C-6/14, EU:C:2015:122, σκέψη 24).

50. Πρώτον, δεν υπάρχει κάποια ένδειξη ότι η απόφαση 2010/300 είχε σκοπό να τροποποιήσει τους όρους τηρήσεως της προθεσμίας. Τούτο διότι οι αιτιολογικές σκέψεις της αποφάσεως 2010/300 αιτιολογούν την τροποποίηση μόνο κατ' επίκληση της ανάγκης «να προσαρμοστούν οι προθεσμίες στην απόφαση 2001/672/ΕΚ» [21].

51. Δεύτερον, η εξήγηση που μπορεί να δοθεί, όσον αφορά την τροποποίηση του γράμματος της διατάξεως, είναι ότι με αυτήν επιδιώχθηκε να προσαρμοστεί το άρθρο 2, παράγραφος 4, της αποφάσεως 2001/672 στη διατύπωση του άρθρου 7, παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού 1760/2000 και να διατυπωθεί κατά τρόπο ώστε να επιβάλλεται ρητή υποχρέωση στους κτηνοτρόφους.

52. Τρίτον, η στήριξη στο κριτήριο της αποστολής της δηλώσεως έχει ως αποτέλεσμα, όχι απλώς να υπερδιπλασιάζεται η αρχική προθεσμία, αλλά επίσης να παρατείνεται κατά τον παράγοντα Χ, ήτοι ενόσω διαρκεί η ταχυδρομική αποστολή. Όπως καταδεικνύεται από τα πραγματικά περιστατικά της υπό εξέταση υποθέσεως (αποστολή στις 30 Ιουνίου, παραλαβή στις 7 Ιουλίου 2011), η ταχυδρομική αποστολή μπορεί να έχει όχι αμελητέα διάρκεια. Τούτο συνεπάγεται ότι η προθεσμία παρατείνεται κατά πολύ και με διαφορετικό τρόπο ανά περίπτωση. Το αποτέλεσμα αυτό δεν αντιβαίνει μόνο στη αρχή της συσταλτικής ερμηνείας των εξαιρέσεων, αλλά θίγει επίσης την ασφάλεια δικαίου και διακυβεύει την επικαιρότητα των εθνικών βάσεων δεδομένων για τα βοοειδή. Φρονώ ότι, αν είχε βούληση ο νομοθέτης να θεσπίσει τόσο ευνοϊκή ρύθμιση, τούτο θα έπρεπε να έχει αποτυπωθεί στο γράμμα ή τουλάχιστον στις αιτιολογικές σκέψεις της αποφάσεως 2010/300.

53. Συμπερασματικά, η εν γένει οικονομία του άρθρου 2, παράγραφος 4, της αποφάσεως 2001/672 συνηγορεί υπέρ της ερμηνείας ότι η δήλωση εξακολουθεί να πρέπει να έχει παραληφθεί από την αρμόδια αρχή εντός της προθεσμίας.

3. Επί του σκοπού της ρυθμίσεως

54. Η ως άνω ερμηνεία επιβεβαιώνεται από τους σκοπούς που επιδιώκονται από την απόφαση 2001/672 και από τον κανονισμό 1760/2000.

55. Από την αιτιολογική σκέψη 7 του κανονισμού 1760/2000 προκύπτει ότι το επιδιωκόμενο από το σύστημα καταγραφής και αναγνωρίσεως αποτέλεσμα είναι ότι «θα ενθαρρυνθεί η εμπιστοσύνη των καταναλωτών στην ποιότητα του βοείου κρέατος και των προϊόντων με βάση το κρέας, θα διαφυλαχθεί ένα υψηλό επίπεδο προστασίας της δημόσιας υγείας και θα ενισχυθεί η διαρκής σταθερότητα της αγοράς βοείου κρέατος». Αντιστοίχως, οι διατάξεις της αποφάσεως 2001/672 έχουν, κατά τα οριζόμενα στην αιτιολογική σκέψη 3 αυτής, ως σκοπό «η θέση οποιουδήποτε βοοειδούς να είναι γνωστή *ανά πάσα στιγμή*» [22]. Με βάση τους σκοπούς αυτούς θα πρέπει να πραγματοποιηθεί και η ερμηνεία των όρων τηρήσεως της προθεσμίας.

56. Τούτο συνηγορεί υπέρ της στηρίξεως στο κριτήριο της παραλαβής της δηλώσεως, καθότι το αν η αρμόδια αρχή πληροφορείται για τη μετακίνηση των ζώων το αργότερο μετά 15 ημέρες ή αν τούτο μπορεί, κατά περίπτωση, να διαρκέσει περισσότερο, λόγω καθυστερήσεων που ανάγονται στην ταχυδρομική αποστολή, ασκεί σημαντική επιρροή όσον αφορά την επικαιρότητα των εθνικών βάσεων δεδομένων.

21 Αιτιολογική σκέψη 5 της αποφάσεως 2010/300.

22 Η υπογράμμιση δική μου. Επισημαίνω ότι η διατύπωση «ανά πάσα στιγμή» απαντάται στην πλειονότητα των γλωσσικών αποδόσεων της εν λόγω αιτιολογικής σκέψεως. Το ότι λείπει από τη γαλλική απόδοση, φρονώ ότι οφείλεται σε συντακτική παραδρομή.

57. Σε αντίθεση με την Επιτροπή, δεν φρονώ, εξάλλου, ότι κατ' αυτόν τον τρόπο μετακυλίεται στους κτηνοτρόφους, αδίκως και αδικαιολόγητα, ο κίνδυνος της εκπρόθεσμης παραλαβής της δηλώσεως. Λαμβανομένης υπόψη της σημασίας που έχει η επικαιρότητα των εθνικών μητρώων για την προστασία της δημόσιας υγείας, τη διαφάνεια και τη σταθερότητα της αγοράς βόειου κρέατος, δεν είναι αδικαιολόγητο το να πρέπει οι κτηνοτρόφοι να αποστέλλουν τις υποκείμενες σε δήλωση πληροφορίες, ταχυδρομικώς ή με άλλο μέσο, αρκούντως εγκαίρως, ώστε να παραλαμβάνονται από την αρμόδια αρχή εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας. Η δήλωση μπορεί να υποβληθεί από την ημερομηνία της μετακινήσεως για βόσκηση. Αν οι κτηνοτρόφοι περιμένουν τόσο πολύ μέχρι να αποστείλουν ταχυδρομικώς τη δήλωση, με αποτέλεσμα να καθίσταται αβέβαιη η εμπρόθεσμη παραλαβή, είναι δικαιολογημένο να απαιτείται από αυτούς, τουλάχιστον, να διαβιβάσουν τις πληροφορίες στην αρμόδια αρχή ηλεκτρονικώς. Η δυνατότητα αυτή επισημαίνεται ρητώς από το άρθρο 6, παράγραφος 5, της αυστριακής κανονιστικής αποφάσεως για την αναγνώριση των βοοειδών. Επιπλέον, σε περίπτωση αδυναμίας τηρήσεως της προθεσμίας λόγω εξαιρετικών περιστάσεων, τούτο λαμβάνεται δεόντως υπόψη κατά την επέλευση των έννομων συνεπειών[23]. Για τους προεκτεθέντες λόγους, φρονώ επίσης ότι ούτε η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως επιτάσσει τη στήριξη στο κριτήριο της αποστολής της δηλώσεως[24].

58. Στο πλαίσιο αυτό, η υπό εξέταση προθεσμία δηλώσεως των μετακινήσεων ζώων πρέπει επίσης να διακριθεί από την προθεσμία δηλώσεως των ποσοτήτων γάλακτος, η οποία αποτέλεσε αντικείμενο της υποθέσεως Borgmann και πρέπει να υποβάλλεται στις 15 Μαΐου του κάθε έτους[25]. Τούτο διότι η τελευταία αυτή δήλωση έχει σκοπό να διασφαλίσει τον έγκαιρο υπολογισμό και τον καθορισμό της συμπληρωματικής εισφοράς επί του γάλακτος, προκειμένου να μπορεί αυτή να καταβληθεί μέχρι την 1η Σεπτεμβρίου. Η επίτευξη του εν λόγω σκοπού δεν διακυβεύεται με τη στήριξη στο κριτήριο της αποστολής της δηλώσεως εντός της προθεσμίας. Η εμπρόθεσμη δήλωση των μετακινήσεων ζώων έχει όμως, κατά τη διατύπωση της αιτιολογικής σκέψεως 3 της αποφάσεως 2001/672, ως σκοπό «η θέση οποιουδήποτε βοοειδούς να είναι γνωστή ανά πάσα στιγμή» και το σύστημα αναγνωρίσεως και καταγραφής των βοοειδών πρέπει, όπως τονίζει το Δικαστήριο, «να λειτουργεί ορθά και να είναι πλήρως αξιόπιστο προκειμένου, ειδικότερα, να παρέχει τη δυνατότητα στις αρμόδιες αρχές, σε περίπτωση επιζωοτίας, να εντοπίζουν γρήγορα την προέλευση ενός ζώου»[26].

59. Επιπλέον, η αιτιολογική σκέψη 5 της αποφάσεως 2010/300 διευκρινίζει ποιος ήταν στην πραγματικότητα ο επιδιωκόμενος σκοπός της τροποποιήσεως του άρθρου 2, παράγραφος 4, της αποφάσεως 2001/672. Συγκεκριμένα, με την τροποποίηση λαμβάνεται δεόντως υπόψη το γεγονός ότι η μετακίνηση των ζώων «από διαφορετικές εκμεταλλεύσεις προς τον ίδιο θερινό βοσκότοπο […] [μπορεί να] διαρκεί περισσότερο από επτά ημέρες». Συνεπώς, προκειμένου να αποφευχθεί ο «περιττός διοικητικός φόρτος», οι προθεσμίες έπρεπε «να προσαρμοστούν». Περιττός διοικητικός φόρτος ήταν δυνατόν να προκληθεί, υπό το προγενέστερο νομικό καθεστώς, επειδή οι κτηνοτρόφοι που χρειάζονται πλέον των επτά ημερών για τη μετακίνηση των ζώων τους από διάφορες θέσεις προς τον ίδιο βοσκότοπο, δεν μπορούσαν να συμπεριλάβουν σε μία ενιαία δήλωση τη μετακίνηση όλων των ζώων. Τούτο διότι, δεδομένου ότι η προθεσμία δηλώσεως αρχίζει, για το κάθε ζώο, με τη μετακίνησή του, αυτή θα είχε ήδη παρέλθει άπρακτη, στην περίπτωση αυτή, κατά τον χρόνο μετακινήσεως του τελευταίου ζώου.

60. Η θέσπιση της μεγαλύτερης προθεσμίας των 15 ημερών έχει σκοπό να αποτρέψει τον περιττό διοικητικό φόρτο που προκαλείται, για τον κτηνοτρόφο και για την αρχή, εξαιτίας των διαφόρων παράλληλων δηλώσεων. Ωστόσο, η στήριξη στο κριτήριο της αποστολής της δηλώσεως δεν είναι απαραίτητη για να εκπληρωθεί ο εν λόγω σκοπός. Όπως προεκτέθηκε, δεν προβλέπεται ούτε από το άρθρο 2, παράγραφος 4, της αποφάσεως 2001/672 ούτε από το άρθρο 7 του κανονισμού 1760/2000

23 Βλ. τις παρατιθέμενες στο σημείο 72 των παρουσών προτάσεων επισημάνσεις σχετικά με το άρθρο 75, παράγραφος 1, του κανονισμού 1122/2009.

24 Βλ. όμως, υπό την έννοια αυτή, προτάσεις του γενικού εισαγγελέα A. Tizzano στην υπόθεση Borgmann (C-1/02, EU:C:2003:393, σημείο 46).

25 Απόφαση της 1ης Απριλίου 2004, Borgmann (C-1/02, EU:C:2004:202, σκέψεις 26 έως 29).

26 Απόφαση της 24ης Μαΐου 2007, Maatschap Schonewille-Prins (C-45/05, EU:C:2007:296, σκέψη 41).

ότι οι δηλώσεις διαβιβάζονται μόνο ταχυδρομικώς. Αντιθέτως, παρέχεται η δυνατότητα δηλώσεως των πληροφοριών ηλεκτρονικώς ή τηλεφωνικώς[27]. Ωστόσο, ακόμη και στην περίπτωση που ο κτηνοτρόφος επιλέγει την ταχυδρομική αποστολή, η προθεσμία των 15 ημερών έχει υπολογιστεί με τέτοιον τρόπο, ώστε να απομένει επαρκής χρόνος για την εμπρόθεσμη παραλαβή.

4. Ενδιάμεσο συμπέρασμα

61. Σύμφωνα με τα προεκτεθέντα, το άρθρο 2, παράγραφος 4, της αποφάσεως 2001/672 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η δήλωση της μετακινήσεως για βόσκηση κατά το θέρος πρέπει να έχει παραληφθεί από την αρμόδια αρχή το αργότερο 15 ημέρες μετά τη μετακίνηση των ζώων για βόσκηση. Επομένως, η εθνική ρύθμιση που το προβλέπει δεν αντιβαίνει στο δίκαιο της Ένωσης.

62. Συνεπώς, στο πρώτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η ακόλουθη απάντηση:

Το άρθρο 2, παράγραφος 4, της αποφάσεως 2001/672, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2010/300, δεν αποκλείει εθνική ρύθμιση η οποία ορίζει ότι για την τήρηση της προθεσμίας δηλώσεως της μετακινήσεως για βόσκηση κατά το θέρος είναι κρίσιμη η ημερομηνία παραλαβής της αντίστοιχης δηλώσεως.

Β. Επί της επιλεξιμότητας των θηλαζουσών αγελάδων των οποίων η μετακίνηση για βόσκηση κατά το θέρος δηλώθηκε εκπρόθεσμα (δεύτερο ερώτημα)

63. Το δεύτερο ερώτημα του αιτούντος δικαστηρίου χρήζει απαντήσεως μόνον εφόσον στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα δοθεί από το Δικαστήριο η εδώ προτεινόμενη απάντηση.

64. Με το δεύτερο προδικαστικό ερώτημα το αιτούν δικαστήριο ζητεί κατ' ουσίαν να διευκρινιστεί αν, σε μια περίπτωση όπως αυτή της κύριας δίκης, τα ζώα θεωρούνται, βάσει του άρθρου 117, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 73/2009, ως επιλέξιμα για ενίσχυση, μολονότι η μετακίνησή τους για βόσκηση κατά το θέρος δηλώθηκε εκπρόθεσμα κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 4, της αποφάσεως 2001/672.

65. Καθότι η Επιτροπή και το αιτούν δικαστήριο εκφράζουν αμφιβολίες ως προς το αν η εκπρόθεσμη δήλωση της μετακινήσεως για βόσκηση κατά το θέρος συνεπάγεται, βάσει του άρθρου 117, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 73/2009, την απώλεια της επιλεξιμότητας για ενίσχυση, πρέπει να εξεταστεί κατ' αρχάς το ζήτημα αυτό (σχετικώς υπό 1). Τούτο διότι, σε περίπτωση που η εκπρόθεσμη δήλωση δεν ασκεί επιρροή όσον αφορά την επιλεξιμότητα για ενίσχυση, δεν τίθεται ζήτημα εφαρμογής του άρθρου 117, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 73/2009 (σχετικώς υπό 2). Σε περίπτωση που θεωρηθεί ότι η εκπρόθεσμη δήλωση συνεπάγεται κατ' αρχήν την απώλεια της ενισχύσεως και ότι δεν εμπίπτει στη μνημονευόμενη εξαίρεση, θα πρέπει να εξεταστεί αν το συμπέρασμα αυτό αντιβαίνει στην αρχή της αναλογικότητας (σχετικώς υπό 3).

27 Βλ. σημεία 48 και 57 των παρουσών προτάσεων.

1. Επί της εφαρμογής του άρθρου 117, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 73/2009

66. Όταν ο κτηνοτρόφος δεν τηρεί την προβλεπόμενη στο άρθρο 2, παράγραφος 4, της αποφάσεως 2001/672 προθεσμία, παραβιάζει την υποχρέωσή του περί εμπρόθεσμης δηλώσεως κατ' άρθρον 7, παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού 1760/2000. Οι συνέπειες της εν λόγω παραβιάσεως δεν ρυθμίζονται ούτε από την απόφαση 2001/672 ούτε από τον κανονισμό 1760/2000. Ωστόσο, το άρθρο 117, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 73/2009 προβλέπει ότι, για να είναι ένα ζώο επιλέξιμο για ενισχύσεις, πρέπει να αναγνωρίζεται και να καταγράφεται σύμφωνα με τον κανονισμό 1760/2000.

67. Από μόνη τη διατύπωση του εν λόγω άρθρου προκύπτει σαφώς ότι η χορήγηση της ενισχύσεως εξαρτάται από την τήρηση εκ μέρους των συγκεκριμένων κτηνοτρόφων των κανόνων του δικαίου της Ένωσης για την αναγνώριση και την καταγραφή των βοοειδών[28]. Το άρθρο 7 καταλέγεται στις διατάξεις που περιλαμβάνονται στον κανονισμό 1760/2000 υπό τον τίτλο 1, ο οποίος φέρει την επικεφαλίδα «Αναγνώριση και καταγραφή βοοειδών». Περαιτέρω, το άρθρο 3 του εν λόγω τίτλου διευκρινίζει ότι το σύστημα αναγνωρίσεως και καταγραφής βοοειδών περιλαμβάνει, ειδικότερα, τις ηλεκτρονικές βάσεις δεδομένων. Οι βάσεις αυτές αποτελούνται από τις πληροφορίες τις οποίες οι κτηνοτρόφοι οφείλουν, βάσει του άρθρου 7, να διαβιβάζουν στην αρχή.

68. Επομένως, αμφίβολο είναι μόνο το αν απλώς και μόνον η μη εμπρόθεσμη διαβίβαση αρκεί για να θεωρηθεί ότι τα βοοειδή δεν έχουν καταγραφεί.

69. Υπέρ της ερμηνείας αυτής συνηγορεί κατ' αρχάς το ότι το άρθρο 7 του κανονισμού 1760/2000 διατυπώνει τις προθεσμίες δηλώσεως ως υποχρεωτικές, καθορίζοντας επακριβώς και περιορίζοντας τις δυνατότητες προβλέψεως μεγαλύτερης προθεσμίας[29]. Μολονότι η απόφαση 2001/672, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2010/300, παρατείνει την προθεσμία σε 15 ημέρες, ωστόσο χρησιμοποιεί επίσης μια διατύπωση με την οποία θεσπίζεται υποχρέωση. Ορίζει ότι οι πληροφορίες «κοινοποιούνται [...] το αργότερο 15 ημέρες μετά την ημερομηνία μετακίνησης [...]». Η ακριβής περιγραφή των λεπτομερειών αυτών θα εστερείτο όμως πρακτικής αποτελεσματικότητας, αν οι κτηνοτρόφοι ήσαν ελεύθεροι να μην τηρούν τις εν λόγω προθεσμίες δηλώσεως[30].

70. Υπέρ του εν λόγω συμπεράσματος συνηγορεί επίσης το ίδιο το άρθρο 117, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 73/2009. Κατά τη διάταξη αυτή, ένα ζώο θεωρείται «εντούτοις [...] επίσης» επιλέξιμο για την ενίσχυση, όταν οι υποκείμενες σε δήλωση πληροφορίες διαβιβάστηκαν στην αρμόδια αρχή κατά την πρώτη ημέρα της περιόδου κατοχής του ζώου. Από τη διατύπωση αυτή συνάγεται ότι, βάσει του άρθρου 117, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 73/2009, τα βοοειδή είναι κατ' αρχήν επιλέξιμα για ενίσχυση μόνον εφόσον οι υποκείμενες σε δήλωση πληροφορίες κοινοποιήθηκαν σε άλλη ημερομηνία, ήτοι σε εκείνη που προβλέπεται στο άρθρο 7 του κανονισμού 1760/2000. Το αντίθετο συμπέρασμα, ήτοι ότι ο χρόνος της δηλώσεως δεν ασκεί επιρροή, όσον αφορά την επιλεξιμότητα για ενίσχυση, δεν είναι πειστικό, καθότι, υπό την εκδοχή αυτή, η δήλωση θα μπορούσε να υποβληθεί οποτεδήποτε εκ των υστέρων. Στην περίπτωση αυτή, το άρθρο 117, δεύτερο εδάφιο, θα ήταν όμως περιττό.

71. Η ως άνω ερμηνεία επιβεβαιώνεται από τους προεκτεθέντες στο σημείο 55 σκοπούς που επιδιώκονται από την απόφαση 2001/672 και από τον κανονισμό 1760/2000. Για να επιτευχθούν οι σκοποί αυτοί, το σύστημα αναγνωρίσεως και καταγραφής των βοοειδών πρέπει, όπως έχει αποφανθεί το Δικαστήριο, να είναι ανά πάσα στιγμή πλήρως αποτελεσματικό και αξιόπιστο προκειμένου, ειδικότερα, να καθιστά δυνατό τον εντοπισμό των ζώων, όπως, επί παραδείγματι, σε περίπτωση

28 Βλ. απόφαση της 24ης Μαΐου 2007, Maatschap Schonewille-Prins (C-45/05, EU:C:2007:296, σκέψη 32).

29 Βλ. το εισαγωγικό εδάφιο του άρθρου 7, παράγραφος 1, [«Κάθε κάτοχος ζώων (...)»], την πρώτη περίοδο της δεύτερης περιπτώσεως («εντός προθεσμίας που καθορίζεται από το κράτος μέλος και έχει διάρκεια από τρεις έως επτά ημέρες»), καθώς και τον χαρακτηρισμό της προθεσμίας, στη δεύτερη περίοδο, ως «μέγιστης προθεσμίας». Βλ., περαιτέρω, απόφαση της 24ης Μαΐου 2007, Maatschap Schonewille-Prins (C-45/05, EU:C:2007:296, σκέψη 36).

30 Βλ. απόφαση της 24ης Μαΐου 2007, Maatschap Schonewille-Prins (C-45/05, EU:C:2007:296, σκέψη 37).

επιζωοτίας[31]. Τούτο δεν είναι όμως δυνατό αν οι κτηνοτρόφοι δεν δηλώνουν, στην ηλεκτρονική τράπεζα δεδομένων, τις μετακινήσεις των βοοειδών τους εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών. Αν θεωρηθεί ότι η επιλεξιμότητα για ενίσχυση κατ' άρθρον 117 του κανονισμού 73/2009 δεν εξαρτάται από την τήρηση της προθεσμίας, οι κτηνοτρόφοι δεν θα έχουν κανένα οικονομικό κίνητρο να συμμορφωθούν με τις υποχρεώσεις τους εντός του καθοριζόμενου χρόνου[32].

72. Το εν λόγω ερμηνευτικό συμπέρασμα επιβεβαιώνεται επίσης από τον κανονισμό 1122/2009, ο οποίος εκδόθηκε για την εκτέλεση του κανονισμού 73/2009. Βάσει του άρθρου 63, παράγραφος 3, αυτού, η ενίσχυση δεν υπολογίζεται με βάση τον αριθμό των ζώων που έχει δηλωθεί στην αίτηση ενισχύσεως αλλά με βάση τον αριθμό των κατόπιν των ελέγχων «προσδιορισθέντων» ζώων. Βάσει της παραγράφου 4, στοιχείο β', δεύτερη περίοδος, του εν λόγω άρθρου, σε περίπτωση διαπιστωμένης παρατυπίας όσον αφορά το σύστημα αναγνωρίσεως και καταγραφής των βοοειδών, τα ζώα θεωρούνται κατ' αρχήν ως μη προσδιορισθέντα. Εξαιρέσεις από τον κανόνα αυτόν προβλέπονται στο άρθρο 63 του κανονισμού μόνο για τις διορθώσεις προφανών σφαλμάτων[33] και για την απώλεια ενός ενωτίου[34]. Ηπιότερη ρύθμιση προβλέπεται για τις εσφαλμένες καταχωρίσεις στο μητρώο ή στα διαβατήρια των ζώων, υπό την έννοια ότι το ζώο θεωρείται ότι δεν έχει προσδιοριστεί μόνο μετά τη διάπραξη δεύτερου σφάλματος εντός δύο ετών[35]. Περαιτέρω, εξαίρεση ισχύει, βάσει του άρθρου 75, παράγραφος 1, του κανονισμού 1122/2009, για τις περιπτώσεις που ο κτηνοτρόφος εμποδίστηκε να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του λόγω ανωτέρας βίας ή εξαιρετικών περιστάσεων. Επομένως, οι συνέπειες της μη τηρήσεως της προθεσμίας δηλώσεως μπορούν, σε ιδιαίτερες περιπτώσεις, να αμβλυνθούν σε επίπεδο έννομων συνεπειών. Σε όλες τις λοιπές περιπτώσεις, όπως επίσης στην εν προκειμένω υπό εξέταση υπόθεση, τα ζώα θεωρούνται, αντιθέτως, ως μη προσδιορισθέντα. Ως εκ τούτου, δεν λαμβάνονται υπόψη κατά τον προσδιορισμό της βάσεως υπολογισμού. Για τα ζώα αυτά δεν χορηγείται, επομένως, ενίσχυση.

73. Τέλος, το ως άνω συμπέρασμα, ότι η εκπρόθεσμη δήλωση της μετακινήσεως για βόσκηση συνεπάγεται κατ' αρχήν την απώλεια της πριμοδοτήσεως για θηλάζουσες αγελάδες, συνάδει επίσης με τη νομολογία του Δικαστηρίου στην υπόθεση Maatschap Schonewille-Prins[36]. Με την εν λόγω απόφαση επί της πριμοδοτήσεως σφαγής, το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι η παραβίαση της υποχρεώσεως δηλώσεως κατ' άρθρον 7, παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού 1760/2000 συνεπάγεται την απώλεια της εν λόγω πριμοδοτήσεως[37].

74. Οι αιτιάσεις που προβάλλει η Επιτροπή κατά της δυνατότητας εφαρμογής της εν λόγω νομολογίας δεν είναι πειστικές, για τους ακόλουθους λόγους.

75. Κατ' αρχάς, επισημαίνεται ότι δεν ασκεί επιρροή το ότι στην περίπτωση εκείνη επρόκειτο για την πριμοδότηση σφαγής, ενώ η υπό εξέταση υπόθεση αφορά την πριμοδότηση για θηλάζουσες αγελάδες. Τούτο διότι η απόφαση του Δικαστηρίου στηρίζεται στο γράμμα του άρθρου 21 του κανονισμού 1254/1999[38][39]. Η εν λόγω διάταξη ορίζει, με σχεδόν πανομοιότυπη διατύπωση όπως αυτή του άρθρου 117, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 73/2009, ότι η επιλεξιμότητα για ενίσχυση εξαρτάται

31 Απόφαση της 24ης Μαΐου 2007, Maatschap Schonewille-Prins (C-45/05, EU:C:2007:296, σκέψη 41).

32 Ούτε τον κίνδυνο οικονομικών κυρώσεων θα διέτρεχαν οι κτηνοτρόφοι, όπως προκύπτει από τις περιλαμβανόμενες στα σημεία 92 έως 95 των παρουσών προτάσεων επισημάνσεις επί του τρίτου προδικαστικού ερωτήματος.

33 Άρθρο 63, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, και άρθρο 21 του κανονισμού 1122/2009.

34 Άρθρο 63, παράγραφος 4, στοιχείο α', του κανονισμού 1122/2009.

35 Άρθρο 63, παράγραφος 4, στοιχείο β', πρώτη περίοδος, του κανονισμού 1122/2009.

36 Απόφαση της 24ης Μαΐου 2007, Maatschap Schonewille-Prins (C-45/05, EU:C:2007:296).

37 Απόφαση της 24ης Μαΐου 2007, Maatschap Schonewille-Prins (C-45/05, EU:C:2007:296, σκέψη 43), και βλ., περαιτέρω, προτάσεις του γενικού εισαγγελέα P. Léger στην υπόθεση Maatschap Schonewille-Prins (C-45/05, EU:C:2006:466), ο οποίος πρότεινε στο Δικαστήριο να δοθεί η αντίθετη απάντηση.

38 Κανονισμός (ΕΚ) 1254/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος (ΕΕ 1999, L 160, σ. 21).

39 Βλ. απόφαση της 24ης Μαΐου 2007, Maatschap Schonewille-Prins (C-45/05, EU:C:2007:296, σκέψεις 29 έως 35).

από την τήρηση των διατάξεων του νυν ισχύοντος κανονισμού 1760/2000[40]. Επιπλέον, οι προεκτεθείσες διατάξεις δεν ρυθμίζουν την προϋπόθεση αυτή ειδικώς όσον αφορά την πριμοδότηση σφαγής και/ή την πριμοδότηση για θηλάζουσες αγελάδες, αλλά πρόκειται για γενικές διατάξεις, οι οποίες έχουν εφαρμογή σε όλες τις ενισχύσεις του εκάστοτε τμήματος. Σε αυτές καταλέγονται τόσο η πριμοδότηση για θηλάζουσες αγελάδες όσο και η πριμοδότηση σφαγής[41].

76. Απορριπτέα είναι επίσης η αιτίαση ότι εν προκειμένω ενδείκνυται η συναγωγή διαφορετικού συμπεράσματος, επειδή η δήλωση της μετακινήσεως για βόσκηση, σε αντίθεση με την περίπτωση που δηλώνονται «μετακινήσεις προς και από την εκμετάλλευση», δεν έχει συστατικό χαρακτήρα, παρά μόνον προσωρινό, όσον αφορά το ζωικό κεφάλαιο και ότι είναι υποδεέστερης σημασίας όσον αφορά τη σφαγή και την άμεση κατανάλωση.

77. Πρώτον, η απόφαση Maatschap Schonewille-Prins δεν αφορούσε την εκπρόθεσμη δήλωση της σφαγής ενός βοοειδούς, αλλά την εκπρόθεσμη δήλωση της αφίξεως ενός ζώου στην εκμετάλλευση[42]. Καθότι όμως αυτή δεν προηγείται άμεσα της καταναλώσεως βόειου κρέατος από τον καταναλωτή, όπως ακριβώς και η δήλωση της μετακινήσεως για βόσκηση κατά το θέρος, το στοιχείο αυτό δεν μπορεί να άσκησε επιρροή στην κρίση του Δικαστηρίου.

78. Δεύτερον, η αιτίαση στηρίζεται στην πεπλανημένη εντύπωση ότι η περίπτωση της μετακινήσεως για βόσκηση κατά το θέρος δεν αφορά «μετακινήσεις προς και από την εκμετάλλευση» κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 1760/2000. Ωστόσο, όπως προκύπτει από τον περιλαμβανόμενο στο άρθρο 2, δεύτερη περίπτωση, του ίδιου κανονισμού ορισμό, ως «εκμετάλλευση» νοείται η εγκατάσταση ή το κτίσμα όπου κρατούνται κατά βάση τα ζώα. Ως εκ τούτου, η μετακίνηση για βόσκηση κατά το θέρος αποτελεί υποπερίπτωση της εν λόγω έννοιας και όχι ένα aliud ως προς αυτή. Επομένως, το γράμμα του άρθρου 7 του κανονισμού 1760/2000 δεν περιέχει ενδείξεις που να συνηγορούν υπέρ της αντίστοιχης διαφοροποιήσεως των έννομων συνεπειών στις περιπτώσεις μη τηρήσεως της προθεσμίας. Το ίδιο ισχύει και όσον αφορά την απόφαση 2001/672.

79. Τρίτον, το επιχείρημα υπέρ της διαφοροποιήσεως των έννομων συνεπειών αναλόγως του είδους της προθεσμίας δηλώσεως κρίνεται μη πειστικό επίσης λόγω των προαναφερθέντων στα σημεία 55 και 71 σκοπών οι οποίοι επιδιώκονται από την απόφαση 2001/672 και από τον κανονισμό 1760/2000. Καθότι επιζωοτία μπορεί να ξεσπάσει σε έναν θερινό βοσκότοπο, εξίσου όπως και σε μια εκμετάλλευση, πρέπει και η μετακίνηση στον θερινό βοσκότοπο να δηλώνεται το συντομότερο πρακτικά δυνατόν.

80. Κατά συμπέρασμα, διαπιστώνεται ότι η εκπρόθεσμη δήλωση της μετακινήσεως για βόσκηση κατά το θέρος συνεπάγεται ότι τα ζώα πρέπει να θεωρηθούν ότι δεν έχουν καταγραφεί σύμφωνα με τον κανονισμό 1760/2009, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 117, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 73/2009, και ότι, επομένως, δεν είναι κατ' αρχήν επιλέξιμα για ενίσχυση.

40 Το άρθρο 21 του κανονισμού 1254/1999, όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο για την απόφαση Maatschap Schonewille-Prins χρόνο, όριζε τα εξής: «Για να υπάρχει δικαίωμα για άμεσες ενισχύσεις δυνάμει του παρόντος κεφαλαίου, το ζώο πρέπει να εξατομικεύεται και να καταχωρίζεται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1760/2000».

41 Το άρθρο 21 του κανονισμού 1254/1999 εντάσσεται στο κεφάλαιο 1 (άρθρα 3 έως 25). Συνεπώς, ισχύει τόσο για την πριμοδότηση για θηλάζουσες αγελάδες όσο και για την πριμοδότηση σφαγής (άρθρο 6 και άρθρο 11 αντιστοίχως). Το άρθρο 117, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 73/2009 ισχύει για τις «ενισχύσεις δυνάμει του παρόντος τμήματος» και, ως εκ τούτου, για όλες τις πριμοδοτήσεις του τμήματος 11 (άρθρα 108 έως 119). Σε αυτές καταλέγονται τόσο η πριμοδότηση για θηλάζουσες αγελάδες όσο και η πριμοδότηση σφαγής (άρθρο 111 και άρθρο 116 αντιστοίχως).

42 Βλ. απόφαση της 24ης Μαΐου 2007, Maatschap Schonewille-Prins (C-45/05, EU:C:2007:296, σκέψη 26).

2. Επί της εφαρμογής του άρθρου 117, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 73/2009

81. Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, πρέπει να διευκρινιστεί αν το άρθρο 117, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 73/2009 συνεπάγεται, σε μια περίπτωση όπως αυτή της υπό εξέταση υποθέσεως, ότι τα ζώα πρέπει, εντούτοις, να θεωρούνται κατ' εξαίρεση ως επιλέξιμα για ενίσχυση. Τούτο προϋποθέτει ότι οι υποκείμενες σε δήλωση πληροφορίες θα έχουν κοινοποιηθεί στην αρμόδια αρχή κατά την πρώτη ημέρα της περιόδου υποχρεωτικής κατοχής των ζώων.

82. «Περίοδος υποχρεωτικής κατοχής» είναι η περίοδος κατά την οποία ένα ζώο που αποτελεί αντικείμενο αιτήσεως ενισχύσεως πρέπει να παραμένει στην εκμετάλλευση[43]. Το άρθρο 111, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 73/2009 προβλέπει για την πριμοδότηση για θηλάζουσες αγελάδες περίοδο υποχρεωτικής κατοχής ίση με έξι μήνες «από την ημέρα υποβολής της αίτησης». Ως ημέρες υποβολής της αιτήσεως πριμοδοτήσεως ορίζονται από το άρθρο 13, παράγραφος 1, της αυστριακής κανονιστικής αποφάσεως για τις άμεσες ενισχύσεις η 1η Ιανουαρίου, η 16η Μαρτίου και η 10η Απριλίου[44]. Επομένως, η πρώτη ημέρα της περιόδου υποχρεωτικής κατοχής είναι, βάσει του άρθρου 13, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού, αντιστοίχως η 2α Ιανουαρίου και/ή η 17η Μαρτίου ή η 11η Απριλίου (για τις θηλάζουσες αγελάδες που προστίθενται μετά την 1η Ιανουαρίου και τη 16η Μαρτίου αντιστοίχως) του εκάστοτε έτους[45].

83. Καθότι η μετακίνηση έλαβε, εν προκειμένω, χώρα στις 17 Ιουνίου 2011, πρόκειται για γεγονός το οποίο έπεται χρονικώς της τελευταίας δυνατής ημερομηνίας ενάρξεως της περιόδου υποχρεωτικής κατοχής (στις 11 Απριλίου). Επομένως, οι υποκείμενες σε δήλωση πληροφορίες δεν δηλώθηκαν στην αρμόδια αρχή κατά την πρώτη ημέρα της περιόδου υποχρεωτικής κατοχής του ζώου. Το ότι τούτο ούτε είναι δυνατό σε περιπτώσεις όπως αυτή της υπό εξέταση υποθέσεως καθιστά σαφή τον χαρακτήρα του άρθρου 117, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 73/2009 ως διατάξεως που εισάγει εξαίρεση. Μόνο στις περιπτώσεις που ένας κτηνοτρόφος δηλώνει ένα νέο ζώο στην εθνική τράπεζα δεδομένων πριν από την ημερομηνία ενάρξεως της τελευταίας δυνατής περιόδου υποχρεωτικής κατοχής, πρέπει αυτός να έχει τη δυνατότητα να λάβει πριμοδότηση, παρά την παραβίαση της υποχρεώσεως δηλώσεως στην οποία υπέπεσε ο προγενέστερος κτηνοτρόφος.

84. Κατά συμπέρασμα, συντάσσομαι, επομένως, με τη γνώμη της Δημοκρατίας της Αυστρίας, ότι το άρθρο 117, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 73/2009 δεν εφαρμόζεται σε περιπτώσεις όπως αυτή της υπό εξέταση υποθέσεως.

3. Επί της αναλογικότητας του άρθρου 117 του κανονισμού 73/2009

85. Κατά συνέπεια, τίθεται, τέλος το ζήτημα αν το άρθρο 117 του κανονισμού 73/2009 συνάδει με την αρχή της αναλογικότητας, καθόσον η εκπρόθεσμη υποβολή της δηλώσεως της μετακινήσεως για βόσκηση κατά το θέρος έχει, βάσει της διατάξεως αυτής, ως συνέπεια την απώλεια της πριμοδοτήσεως για θηλάζουσες αγελάδες.

86. Καθότι ο νομοθέτης της Ένωσης διαθέτει, στο πεδίο της κοινής γεωργικής πολιτικής, ευρεία διακριτική ευχέρεια, η οποία αντιστοιχεί στις πολιτικές ευθύνες που του ανατίθενται βάσει των άρθρων 40 έως 43 ΣΛΕΕ, ο έλεγχος από το Δικαστήριο, όσον αφορά την τήρηση της αρχής της αναλογικότητας, περιορίζεται στην εξέταση του ζητήματος αν ο νομοθέτης της Ένωσης υπερέβη προδήλως τα όρια της διακριτικής ευχέρειάς του[46].

43 Άρθρο 2, σημείο 21, του κανονισμού 1122/2009, άρθρο 61 του κανονισμού 1121/2009 και άρθρο 111, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 73/2009.

44 Βλ. άρθρο 62, παράγραφος 2, του κανονισμού 1121/2009.

45 Βλ. άρθρο 61, παράγραφος 2, του κανονισμού 1121/2009.

46 Βλ. αποφάσεις της 24ης Μαΐου 2007, Maatschap Schonewille-Prins (C-45/05, EU:C:2007:296, σκέψη 46), και της 17ης Οκτωβρίου 2013, Schaible (C-101/12, EU:C:2013:661, σκέψη 48).

87. Πρέπει, κατ' αρχάς, να διευκρινιστεί σχετικώς ότι, οσάκις ο νομοθέτης της Ένωσης θέτει –όπως με το άρθρο 117, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 73/2009– προϋποθέσεις επιλεξιμότητας για τη χορήγηση ενισχύσεως, ο αποκλεισμός που συνεπάγεται η μη τήρηση μίας από τις προϋποθέσεις αυτές δεν συνιστά κύρωση αλλά απλώς συνέπεια της μη τηρήσεως των προβλεπόμενων από τον νόμο προϋποθέσεων [47].

88. Επομένως, όταν ο νομοθέτης της Ένωσης θεσπίζει ρύθμιση –όπως αυτή του άρθρου 23, παράγραφος 1, του κανονισμού 1122/2009–με την οποία προβλέπει ότι η εκπρόθεσμη υποβολή της αιτήσεως ενισχύσεως συνεπάγεται μόνο τη μείωση του χορηγούμενου ποσού, τούτο δεν συνιστά γενική αρχή, αλλά απορρέει από ηθελημένη επιλογή του νομοθέτη, η τήρηση της προθεσμίας, κατ' εξαίρεση, να μην θεωρηθεί ουσιώδης [48].

89. Αντιθέτως, η τήρηση της προβλεπόμενης στο άρθρο 2, παράγραφος 4, της αποφάσεως 2001/672 προθεσμίας είναι, όπως προκύπτει, ειδικότερα, από τα σημεία 69 και 71 των παρουσών προτάσεων, ιδιαιτέρως σημαντική για την εκπλήρωση των επιδιωκόμενων με το σύστημα αναγνωρίσεως και καταγραφής σκοπών. Επιπλέον, όπως εκτίθεται στο σημείο 72 των παρουσών προτάσεων, προβλέπονται επίσης εξαιρέσεις για ιδιαίτερες περιστάσεις, όπως, επί παραδείγματι, για τις περιπτώσεις ανωτέρας βίας.

90. Επομένως, ο νομοθέτης της Ένωσης δεν υπερέβη προδήλως τα όρια της διακριτικής ευχέρειάς του [49]. Ως εκ τούτου, το άρθρο 117 του κανονισμού 73/2009 δεν αντιβαίνει, κατά συμπέρασμα, στην αρχή της αναλογικότητας.

4. Ενδιάμεσο συμπέρασμα

91. Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, πρέπει, στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα, να δοθεί η ακόλουθη απάντηση:

Το άρθρο 117, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 73/2009 έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση εκπρόθεσμης δηλώσεως της μετακινήσεως για βόσκηση κατά το θέρος, η οποία πραγματοποιείται μετά την έναρξη της περιόδου υποχρεωτικής κατοχής, η εν λόγω διάταξη δεν συνεπάγεται ότι τα εκπροθέσμως δηλωθέντα ζώα μπορούν, εντούτοις, να θεωρηθούν ως επιλέξιμα για ενίσχυση.

Γ. Επί των κυρώσεων (τρίτο ερώτημα)

92. Σε περίπτωση που δοθούν από το Δικαστήριο οι προτεινόμενες απαντήσεις στο πρώτο και το δεύτερο προδικαστικό ερώτημα, η απάντηση του τρίτου ερωτήματος θα παρέλκει. Τούτο διότι το αιτούν δικαστήριο έθεσε το εν λόγω ερώτημα μόνο για την περίπτωση που θεωρηθεί ότι η δήλωση της μετακινήσεως για βόσκηση κατά το θέρος, καίτοι εκπρόθεσμη, δεν έχει, εν τέλει, ως αποτέλεσμα την απώλεια της πριμοδοτήσεως για θηλάζουσες αγελάδες.

93. Το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν, στην περίπτωση αυτή, απαιτείται η επιβολή κυρώσεων λόγω της εκπρόθεσμης δηλώσεως. Από το σκεπτικό στο οποίο στηρίζεται η υποβολή του τρίτου προδικαστικού ερωτήματος προκύπτει ότι το αιτούν δικαστήριο αναφέρεται, στο πλαίσιο αυτό, στις μειώσεις και τους αποκλεισμούς που προβλέπονται στα άρθρα 21 και 23 του κανονισμού 73/2009 και στο άρθρο 23 του κανονισμού 1122/2009.

47 Απόφαση της 24ης Μαΐου 2007, Maatschap Schonewille-Prins (C-45/05, EU:C:2007:296, σκέψη 47)· βλ., υπό την έννοια αυτή, επίσης, απόφαση της 11ης Νοεμβρίου 2004, Toeters και Verberk (C-171/03, EU:C:2004:714, σκέψη 47).

48 Βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 11ης Νοεμβρίου 2004, Toeters und Verberk (C-171/03, EU:C:2004:714, σκέψη 49).

49 Βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 24ης Μαΐου 2007, Maatschap Schonewille-Prins (C-45/05, EU:C:2007:296, σκέψεις 49 έως 52).

94. Στο ερώτημα αυτό πρέπει να δοθεί αρνητική απάντηση. Μολονότι οι κανονισμοί 73/2009 και 1122/2009 προβλέπουν, με τις προαναφερθείσες διατάξεις τους, αντίστοιχες κυρώσεις για την εκπρόθεσμη υποβολή της αιτήσεως ενισχύσεως[50], για τη μη συμμόρφωση με τους κανόνες επιλεξιμότητας[51] και για τη μη συμμόρφωση των γεωργών με τους «κανόνες πολλαπλής συμμόρφωσης»[52], ωστόσο, βάσει του άρθρου 74, παράγραφος 1, και του άρθρου 73, παράγραφος 1, του κανονισμού 1122/2009, οι εν λόγω μειώσεις και αποκλεισμοί δεν επιβάλλονται στις περιπτώσεις όπου ο κτηνοτρόφος έχει υποβάλει ακριβή πραγματικά στοιχεία. Καθότι από την αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δεν προκύπτουν ενδείξεις ότι οι εκπροθέσμως υποβληθείσες πληροφορίες ήταν ανακριβείς, δεν πρέπει, βάσει των εν λόγω διατάξεων, να επιβληθούν κυρώσεις λόγω της εκπρόθεσμης δηλώσεως της μετακινήσεως για βόσκηση κατά το θέρος.

95. Επομένως, στο τρίτο ερώτημα θα έπρεπε να δοθεί η απάντηση ότι, σε περίπτωση που, βάσει του άρθρου 117, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 73/2009, η εκπρόθεσμη δήλωση της μετακινήσεως για βόσκηση κατά το θέρος δεν συνεπάγεται την απώλεια της επιλεξιμότητας για ενίσχυση, δεν επιβάλλονται οι μειώσεις και οι αποκλεισμοί κατ' άρθρον 21 του κανονισμού 73/2009, κατ' άρθρον 65 του κανονισμού 1122/2009, κατ' άρθρον 23 του κανονισμού 73/2009, κατά τα άρθρα 70 έως 72 του κανονισμού 1122/2009 και κατ' άρθρον 23 του κανονισμού 1122/2009, εφόσον τα εκπροθέσμως δηλωθέντα πραγματικά στοιχεία είναι ακριβή.

V. Πρόταση

96. Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, προτείνω στο Δικαστήριο να απαντήσει στα προδικαστικά ερωτήματα που υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (ανώτατο διοικητικό δικαστήριο, Αυστρία) ως εξής:

1) Το άρθρο 2, παράγραφος 4, της αποφάσεως 2001/672/ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2010/300/ΕΕ, δεν αποκλείει εθνική ρύθμιση η οποία ορίζει ότι για την τήρηση της προθεσμίας δηλώσεως της μετακινήσεως για βόσκηση κατά το θέρος είναι κρίσιμη η ημερομηνία παραλαβής της αντίστοιχης δηλώσεως.

2) Σε περίπτωση εκπρόθεσμης δηλώσεως της μετακινήσεως για βόσκηση κατά το θέρος, η οποία πραγματοποιείται μετά την έναρξη της περιόδου υποχρεωτικής κατοχής, το άρθρο 117, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 73/2009 δεν συνεπάγεται ότι τα εκπροθέσμως δηλωθέντα ζώα μπορούν να θεωρηθούν ως επιλέξιμα για ενίσχυση.

50 Άρθρο 23 του κανονισμού 1122/2009.

51 Άρθρο 21 του κανονισμού 73/2009 και άρθρο 65 του κανονισμού 1122/2009.

52 Άρθρο 23 του κανονισμού 73/2009 και άρθρα 70 έως 72 του κανονισμού 1122/2009.